There are two types of *Toich K'day Dibur*

תרי תוך כדי דיבור הוו –

Overview

The גמרא רכיבור בדיבור מרא reconciled the conflicting views whether ר"י maintains תוך כדי דיבור כדיבור, or not, by saying there are two types of תוכ"ד, and ר"י agrees to מוכ"ד in the shorter version, but not in the longer version. ר' יוסי clarifies the view of תוספות ר' יוסי.

השתא תוך כדי דיבור דתמורה² איירי תוך כדי דיבור גדול -

Now according to this answer, the case of תמורה משנה of משנה, is in a case of a longer - תוכ"ד –

וכיון דתוך כדי דיבור קטן אית ליה ותוך כדי דיבור גדול לית ליה -

So, since הוכד"ל, but does not agree to תוכד"ל -

נראה דתוך כדי דיבור גדול אין מועיל כלום אפילו לפרש דבריו -

It appears to תוספות **that תוכד"ג will not be effective even to clarify his words** (his intention), meaning that if there was a lapse of תוכד"ג between מוכד and מורת שלמים it would not be both -

-3דלא הוי אלא כאומר היום תמורת עולה ולמחר תמורת שלמים דהוו דברים שבלב, and tomorrow he says תמורת עולה, and tomorrow he says, which are not effective -

והכי פירושא דברייתא⁴ אם לכך נתכוין תחילה –

And this is the explanation of ר"י in the (ברייתא), which stated, 'if he initially intended for this' (that it should be תמורת שלמים and תמורת שלמים) -

- כלומר שאומר תוך כדי דיבור קטן שדומה לנתכוין תחילה לכך דבריו קיימים אפמחing that he said them both תוכד"ק, which is similar to a case of נתכוין לכך, his words are fulfilled and it becomes תמורת שלמים.

ואפילו לא נתכוין נמי כיון דכדיבור דמי -

And even if initially he did not intend it for both, it is still ממורת and חמורת and תמורת, since שלמים - כדבור דמי is תוכד"ק

ר אבל בנמלך כלומר שאומר תוך כדי דיבור גדול שדומה כמו נמלך הרי זו תמורת עולה - However, continues ברייתא in the ברייתא, 'if he reconsidered', meaning that he said מורת שלמים after נמלך מורת שלמים, which is similar to נמלך, in that case it is a תמורת עולה, only -

_

 $^{^{1}}$ שלום עליך is the shorter version, and שלום עליך הבי is the longer version.

² We initially inferred from that מוכ"ד לאו כדיבור דמי maintains תוכ"ד לאו כדיבור דמי. And we subsequently explained that the reason is because it is a תוכ"ד גדול.

³ See previous תוס' ד"ה ונמלך, TIE footnote # 5.

⁴ The רש"ש amends this to a משנה (not a ברייתא).

אפילו נתכוין תחילה לשניהם:

Even if initially, he intended for both of them.

Summary

מתכוין and מחכוין mean תוכ"ד, and תוכ"ד תוכ"ד respectively. ^{5}

Thinking it over

תוספות changes the meaning of תוכד"ק into תוכד"ק and תוכד"ג respectively. What caused תוכפות to learn this way. Perhaps נתכוין is in all cases even if it is תוכד"ג, and it is only by תוכד"ג that we distinguish between תוכד"ק and מלך $?^7$

⁵ See 'Thinking it over'.

⁶ See 'Summary'.

 $^{^{7}}$ See מהרש"א אות דו"מ אות מהרש"א.